

петентност и опитност - тогава е категоричен в становището си.

И в следващите години Панайот Хитов съпреживява вълненията на котленци.

След разразилия се случаен, стихийен и опустошителен пожар в Котел на 15.VII.1894 г. /ст.ст./ вестник "Сливен" публикува мнението на П.Хитов: "Где да се застрои на ново града Котел?"²³ Пожарът е трагедия за града - изгарят 1360 къщи, двете църкви, административните сгради, училищата; щетите са на стойност 12 млн. лева. От българската общественост се изказват различни мнения относно застрояването на града: в местността Новачка, някъде в Добруджа или (с много колебания, но което е и желанието на котленци) на същото място. Последното становище мотивирано подкрепя и П.Хитов: "Нещо невъобразимо е да оставят Котленци посланото и да бягат в трънето...да бягат от главните пътища, да оставят богатите мери и вода...хубавата си кория...която след 20-30 години ще им дава огромни приходи." Той се стреми към перспективата за стопанското възмогане на града, определяйки належащото: "Най-първото за Котел е: да се вземат нуждните мерки от правителството за час поспорошно измерване и планиране на града... което всякой Котленец желае с готовност...да се построи параклис, училище и здание за общински учреждения, като се даде и най-нуждната необходима помощ на най-бедните семейства." П.Хитов не се отказва от грижата за народа, за когото се е излагал на риск. Той обобщава уверено: "След 10 години ще видим Котел много по-ревнив...Трябва да се знае и че града е най-важния пункт за съобщение на Северна с Южна България." Категорично заключава: "Това за сведение на онези, които искат да местят Котела."

П.Хитов подкрепя избора на котленци да живеят при корена си и подбужда благородните граждански чувства на българите. Освен призова му и възванието на котленци в-к "Сливен" публикува апел: "Да не се заличи от картата рожденото място на прочутият Раковски. Държавата да отпусне 1 млн.лв. за построяването на 300 къщи, без лихви, за 10-15 години."²⁴ Публикува се пълен отчет на волните пожертвования за Котел: от 1 лев до 100 лева от граждани. Всеки е дарявал според възможностите си, като пръв се отзовава Митрополит Гервасий - 100 лв., а други и повече: правителството - 20 000 зл.лв., Н.Ц.Височество - 5 000 зл.лв., Евлоги Георгиев - 5 000 зл.лв., Стефан Р. Берон - 5 000 зл. лв., Атанас Р. Берон - 1 200 ср.лв., Сливенската окръжна постоянна комисия - 5 000 ср.лв., градската община - 750 ср.лв. и др. Общо 87 869 лв. са даренията на българите за котленци, изгубили домовете си.²⁵

Вестникът цитира едно напълно неоснователно изявление на в-к "Свобода", че Котел "е бил запален за искоренение на стамболовщината",²⁶ което и тогава е звучало крайно оскъбрително за котленци, нуждаещи се от толкова съчувствие.

Само след месец и името на П.Хитов се експлоатира от партиите при провежданите депутатски избори. Редакторска статия анонсира определянето му за кандидат в Котел от сливенския комитет на Народната партия. Този факт още веднъж доказва живата връзка на П.Хитов с Котел и неговата готовност за ангажирана отговорност пред новото начало за разорените му граждани. За съжаление, до тук не се